

... baina benetan norantz eramaten gaituzten...

Gure Nabarra honetan gertatzen den guztiaren ondoren, egunerokotasunean; tarteka gelditu egin behar da, alde batera pausu bat eman eta eguneroko gertaerei buruzko aborigenak guri pasatzen utzi, eta gure ingurukoei buruz eta, ahal bada, hurbilena, hobeto hausnartu.

Ba al dago sentimendu iraultzailerik gure herrian? Bada, noski, **hor** ditugu Patxi Ruiz Euskal Preso Politikoaren gose- eta egarri-grebari laguntzeko mobilizazioak, Euskal Herri Langiletik atera baita; eta ez bakarrik haren borroka, baizik eta lehen iraultzailetzat jotzen ziren eremu batzuk errebotatu egin direla mugimendu horren barruan oihartzun eskasa edo eskasa izan dutelako, aurkako jarrera izan baitute, emaitza positiborik gabe.

Ez al dago jarraitutasunik borroka iraultzailean? Inposatu nahi digutena, gure elizkizunetara arte, badirudi BAI, iraganeko gauzak direla **ikusarazten badigute** ere, orain gauzak desberdinak direla eta egoera berrira egokitzeko gai ez garela... Egoera berria? Badirudi zerbait aldatu dela eta zerbait aldatu dela, “Ortodoxiaren bermatzaile” berrien lan-/ekonomia-egoera, Euskal Langile Herrikoa dena gutxi edo ezer ez delako aldatu.

Zerbait aldatu al da Euskal Langile Herriaren Borrokaren puntu estrategikoetan? Bada, 2020. urtearen erdialdean, 2 administrazio publikoren mende jarraitzen dugu, Espainia eta Frantzia; elkar hartuta jarraitzen dugu Espainiako nahiz Frantziako “eliteek” eta “oligarkiek” ematen dizkiguten apurretan, EAJ eta EH Bilduren arabera, bi azpi-administrazioetan banatuago daude, ez da errealitatea galimatia bat, desberdinak dira EAJ, PSE, EH Bildurentzat, alde batetik Sistema kapitalista eta patriarkalaren uztarpean jarraitzen dugu gure lurraldean, sistema militarizatu baten bidez ondo lotuta. Sistema militarizatu hori, hein handi batean, ustela da, eta, batez ere, langile klasearentzat estralurtarra izatea komeni da, ezer baino gehiago bereak egiten jarraitu ahal izateko.

EZ banatu aberastasuna berdin, **EZ** lagundu gutxien duenari, sistemaz. Aberastasuna eta baliabideak metatzean oinarritzen da. Kudeatzen gutxien dakitenek administratzen dituzte, eta, are okerrago, gizartean jarri da, ondo ikusia ez dagoen arren, horrela pentsatzen ez baduzu kanpoan geratuko zarela... ikaragarria dela esanez.

Horrek guztiak kolapso osora darama, eta azkenean... badakigu nork ordainduko duen.

XXI. mendean, gizarte-ongizatearen, ekonomiaren, osasunaren, hezkuntzaren, kulturaren eta internazionalismoaren 5 ardatzetan oinarritutako egitura-aldaketa handietarako oinarriak jarri behar ditugu, aberastasuna eta baliabideak pilatzeko beharra benetan “gaizki ikusita” dagoena izan dadin, iraganeko ideologia balitz bezala, eta, horrela, kapitalismoa den gaitz honekin amaitu ahal izateko, eta hori lortzeko, lehenik eta behin, klaseko erakunde arkaiko horiekin amaitu behar dugu.

Gero, Benetako iraultzaileok hori guztia argi baldin badugu, zertarako uzten diegu politikariei nora eramaten gaituzten. Egia al da gizarte justurantz aurrera egiteko sistemarik onena demokratikotzat jotzen duen sistema sasitsua?

Urrats hori alde batera utzi behar dugu, gure proiektu komun handia abian jarri ahal izateko. Hasteko, Hauteskunde/Komedia hauetan modu aktiboan eta iraultzailean ez parte hartu behar dugu, eta, pixkanaka-pixkanaka, kudeaketa-sistema iraultzaileago eta egituratuagora jo behar dugu. Sistema horretan, “Kudeaketa” lehenesten da “Metaketa”-ren gainetik, eta bertan kudeatzen duenak bere kudeaketaren berri ematen dio Euskal Herri Landuari.

Azkenean, karrera bat bihurtzen ari da, hobeto nor jar daitekeen ikusteko, “kudeatzen” dakiela esateagatik, eta, hala, “kudeaketa” etxera eramateko, poltsikora eramateko.

Inork ez dio baliorik ematen gauzen “Balioari”, gauza partikularren “Balioari” bakarrik, eta, horrela, bakoitzaren poltsikora besterik ez da iristen; urteetan zehar eraman zenuen Iraultza eta Borroka bidean utziz... Hori da hainbeste urtez borrokatu duguna?

Gizarte Justua “Balio Partikularretik” haratago doa, eta hori sistema kapitalistan txertatutako aberastasuna eta baliabideak eta politikak banatuz lortuko da, ez zaie interesatzen.

Hori da XXI. mendean benetan IRAULTZAILEA, txikitatik eta xumeengandik lortzea, aberastasunak eta baliabideak banatzeko jauzia nola eman asmatzen jakitea, dena pentsatuta dago eta pentsatu nuen, dialektika teknikitik hasi, Das Kapital, baina garaia da gure gobernari guztiak aldatzeko, orain egiten ari garen unea eta, gainera, pobrezia soziala gero eta pobreagora eramateko.

Elkartu gaitezen iraultzaileak elkartzen gaituzten eta zainen bidea modu horizontalean lantzen duten proiektuen inguruan, gure eliteak sortu gabe eta “Herri Unitatea”, termino oso iraindua eta manipulatu, edo “Herritarren Batasuna”, dela medio, kapitalismoak eta mundu sozial demokratikoagoak markatzen dizkiguten kateak haustea lortzen dugu. Borroka-modu oro ongietorria izango da baldin eta helburua gizarte justua bada eta kapitalismo guztia iraganeko kontua dela eta, gainera, ez dagokiola XXI. mendeari...

Pablo Martín Galiana
Josep Marin
Herritar Batasuneko militanteak

